

РИСИ ХОРОВОЇ ТВОРЧОСТІ ВОЛОДИМИРА ЗУБИЦЬКОГО НА ПРИКЛАДІ «CONCERTO STRUMENTALE»

Олена Скопцова¹, Наталія Ковмір^{1*}, Олена Семенова¹

¹Київський національний університет культури і мистецтв

Анотація

Мета статті — визначити домінантні принципи, що притаманні хоровій творчості Володимира Зубицького (на прикладі «Concerto strumentale»). Вказана мета реалізується через виділення рис постмодернізму у творах композитора, визначення особливостей індивідуального стилю митця та дослідження специфіки трактування хорового складу в концертному жанрі. *Методологія дослідження*. Наукові положення статті аргументовані на рівні методів (емпірико-теоретичний, аналіз і синтез, індукція та дедукція, мистецтвознавчий аналіз), які узагальнюють основні стратегії розвитку хорової творчості Володимира Зубицького. Аналіз здійснюється за принципом визначення рис авторського стилю митця на прикладі «Concerto strumentale». *Результати*. Хорова творчість Володимира Зубицького є зразком творчості митця постмодерної епохи. У творах наявне поєднання здобутків сучасного композиторського мислення, джазового мистецтва та українського фольклору. Митець творчо переосмислює спадок минулого та демонструє власне його бачення, що характеризується виходом на мета-рівень. Стильова багатоманітність подається в дещо іронічному ключі, що однак є беззаперченими рисами авторського методу. В. Зубицькому властиве застосування інтонацій, ладів, ритмів, які поєднуються із джазовими акордовими вертикалями, що притаманно народному музикуванню. Хоровий склад трактується композитором як універсальний інструмент, який має високу віртуозність та здатний не лише виконувати суто вокальні партії, а й уподібнюватися оркестру. Композитор використовує широку палітру художніх засобів, які включають спів із закритим ротом, скандування, рецитацію. Нерідко вокальні лінії сягають межі співацького регістру. Кожен художній прийом є доцільним та таким, що допомагає створити цілісний образ завдяки хоровим барвам. *Наукова новизна* полягає у визначенні специфіки хорового мислення Володимира Зубицького, який спирається у своїй творчості на принципи постмодернізму. Стильовий синтез різних музичних феноменів (фольклору, джазу та сучасних композиторських технік) є гармонічно поєднаним та таким, що розкривається завдяки хоровому складу.

Ключові слова: хор; композитор; постмодернізм; фольклор; прийоми

Для цитування

Скопцова, О., Ковмір, Н., & Семенова, О. (2022). Риси хорової творчості Володимира Зубицького на прикладі «Concerto strumentale». *Вісник КНУКіМ. Серія: Мистецтвознавство*, 47, 88-93. <https://doi.org/10.31866/2410-1176.47.2022.269584>

ВСТУП

Одним із провідних українських композиторів є Володимир Зубицький. Універсальність митця, широка жанрова палітра, вміння розкрити художній задум за допомогою різних музичних засобів якнайкраще характеризують його індивідуальний авторський стиль. Серед творів

Зубицького важко виокремити певний домінантний виконавський склад або жанр. Художня обдарованість митця реалізується й у масштабних вокально-інструментальних і камерних інструментальних опусах. Водночас доцільно простежити специфіку оперування Зубицьким хоровим виконавським складом та особливостями його трактування в межах конкретного твору, адже

опуси митця входять до репертуару провідних хорових колективів.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Творчість Володимира Зубицького неодноразово потрапляла в поле наукового інтересу різних авторів. У публікації Т. Невінчаної та І. Сікорської (2008) наводяться систематизовані відомості щодо специфіки творчого спрямування Зубицького, які мають узагальнювальний та енциклопедичний характер. Результати спілкування з митцем викладені у роботах Ю. Бенті (2011) та А. Луніної (2011), в яких превалює намагання виділити основні стратегії композиторського спрямування Зубицького. Розвідки, пов'язані з дослідженням специфіки баянної творчості митця, здійснені М. Гейченко (2012). Стаття М. Алексієвця та М. Юрій (2016) спрямована на виділення головних проявів постмодернізму в українському культурному та мистецькому просторі. Специфіка та роль культурних кодів у сучасній музичній творчості виокремлюються в роботі О. Афоніної (2022). Виділення певних рис хорового мистецтва В. Зубицького наявне у праці Н. Якобенчука (2021), що здійснюється на прикладі творів «Гори мої» та Народної симфонії єднання «Україна».

Мета статті — визначити домінантні принципи, що притаманні хоровій творчості Володимира Зубицького (на прикладі «Concerto strumentale»). Дана мета реалізується через виділення рис постмодернізму у творах композитора, визначення особливостей індивідуального стилю митця та дослідження специфіки трактування хорового складу у концертному жанрі.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Творчість Володимира Зубицького нараховує твори, що належать до різних жанрів. Зокрема, митець, який за першим фахом був виконавцем-баяністом, чимало творів написав для цього інструмента. Проте згодом у творчому доробку митця виникли зразки опусів, виконавський склад яких розрахований на симфонічний оркестр та хор. Серед таких творів можна відзначити реквієм, симфонії, кантати-симфонії. Зубицький нерідко звертається до «класичних» жанрів, але прагне розширювати межі традицій. Внаслідок цього можливе існування творів, що синтезують ознаки різних жанрів.

Хор є учасником багатьох творів Зубицького — опер, вокально-інструментальних творів різних жанрів. Серед них можна згадати кантати «Любіть Україну» на слова В. Сосюри (1975),

«Мир» на слова В. Гуртовенко (1976), написані у ранній період творчості. Також хоровий склад наявний у мініатюрному реквіємі для сопрано, хору, органа, струнних та ударних інструментів «Сім сльозин» на слова Б. Олійника (1985), кантати-симфонії «Чумацькі пісні» на народні тексти (1982) та симфонії-реквіємі для солістів, двох мішаних хорів та оркестру «The ocean of fates» («Океан доль») на слова Ш. Бодлера (1985).

Композитор надає перевагу не суто хоровому звучанню, а поєднанню з оркестровим. Подібне синтетичне поєднання дозволяє створити потужне звучання, в якому інструментальне та вокально-хорове начало гармонічно поєднані. Непоодинокими є випадки, коли творець використовує хор як учасника загального звучання, не диференціюючи його з-поміж інструментів. А. Луніна (2011), розмірковуючи щодо специфіки творчості митця, зазначає, що йому притаманне прагнення поєднати різні стилі, напрями, манери, до того ж це не справляє враження строкатості. «Він не занижує планку власної манери музичного висловлення, завдяки чому досягає гармонійного балансу високого і низького, академічного і масового, традиційного і сучасного. Тож код успішності Зубицького — у стильовому симбіозі» (с. 54).

Розглянемо специфіку хорового мислення Зубицького на прикладі твору «Concerto strumentale» («Інструментальний концерт») для мішаного хору, перкусії та фортепіано. У самій назві твору вже міститься суто постмодерний іронічний підтекст. Іронія, як і поєднання різних стилів, є найбільш яскравими рисами постмодернізму. «Як музичний стиль, постмодерн включає характерні риси мистецького постмодерну: він характеризується полістилістикою, самовідносністю та іронічністю, стертям кордонів між “високим мистецтвом” та кітчем» (Алексієвць & Юрій, 2016, с. 213). Це інструментальний концерт, в якому головна роль відводиться не оркестру, а хору. Таким чином відбувається певна підміна очікувань. Водночас стає зрозумілим, що для митця важливо досягнути «інструментальності» звучання від вокально-хорового складу. Сутність постмодерного художнього мислення полягає в прагненні переосмислити спадок минулого, вільно поєднуючи здобутки різних епох. Дослідники вказують на те, що відбувається новий синтез, який постає як «композиція із включенням різних тенденцій, що йдуть від контрасту, зіставлення або зіткнення стилів» (Афоніна, 2022, с. 115).

У творі В. Зубицького можна простежити наявність низки рис традиційного концертного жанру. Зокрема, наявна контрастність розділів, що була притаманна вже першим класичним кон-

церам. Водночас, замість тричастинної структури, яка усталилась у творчості композиторів XVIII століття, та стала «традиційною» для митців наступних століть, концерт Зубицького є циклічним твором, що складається з п'яти частин. Композитор відходить від принципу «концертування», тобто змагання солістів та решти музикантів. Скоріше наявне протиставлення окремих хорових груп, що притаманне творам докласичного періоду та окремих зразків композиторського мислення XX–XXI століть, коли митці пишуть ріпієно концерти. В прочитанні сучасних авторів ріпієно концерти стає п'єсою, в якій весь виконавський склад демонструє ознаки віртуозності — від солістів до хорових груп чи всього хору. Тобто наявне розуміння специфіки концерту в його найбільш широкому визначенні, де наявна віртуозність виконавців та яскравість тематизму, на що звертає увагу Б. Сюта (2008): «Твір для багатьох виконавців, де меншу частину інструментів чи голосів (або один інструмент) протиставлено більшій їх частині чи всьому оркестру. Партія соліста (чи солістів) вирізняється тематичною рельєфністю музичного матеріалу, барвами звучання, фактурними прийомами, максимальним використанням можливостей інструментів чи голосів» (с. 534).

Володимир Зубицький відтворює у «Concerto strumentale» певні риси інструментального концертного жанру. Також наявний процес використання традицій вітчизняного хорового концерту а *capella*, що сформувався завдяки творчості Д. Бортнянського, М. Березовського та А. Веделя. Митець прагне наділити голоси інструментальною віртуозністю та поєднати її з суто вокальними тембральними характеристиками та виразними засобами. Подібна здатність виходити на мета-рівень осмислення здобутків минулого властива саме сучасним митцям, що вже не обмежені встановленими колись нормами класичних жанрів та форм. Мета-рівень дозволяє вийти на новий етап осмислення буття, що позбавлений жорстких меж системи.

У побудові концерту можна віднайти контрастний принцип. Розділи чітко диференційовані, проте можна простежити намагання поєднати частини в єдиний циклічний твір за допомогою жанрових та інтонаційних чинників. Від початку першої частини хор співає без використання вербального тексту, застосовуються окремі склади. В першій частині, що йде у помірному темпі, наявні жанрові витоки танцю. Вказарна алюзія виникає завдяки використанню синкопованого ритму. Основна тема містить рух вгору по нотах зменшеного септакорду. Дисонантність та напруженість звучання в поєднанні з майже незмінним остинатним рухом створюють стихію невпинної моторики.

Після проведення першої теми настає більш спокійний матеріал, у якому сповільнюється темп, згладжується синкопований ритм. Він виконує роль побічної партії, яка контрастує стосовно першопочаткового матеріалу. Водночас обом темам притаманна спільна логіка розгортання музичного матеріалу, яка базується на поєднанні двох принципів. З одного боку, наявне превалювання логіки розвитку музичного матеріалу в горизонтальній площині, коли застосовується імітаційність у проведенні окремих ліній різних хорових груп. З іншого боку, в процесі нашарування поліфонічних ліній утворюється яскрава гармонічна вертикаль. За сонорикою звучання митець прагне звертатись до джазової гармонії. Доволі активним є застосування септакордів, нонакордів, акордів квартової структури. До того ж більша увага приділяється їх соноричі, а не функціональності.

Цікавим є те, що Зубицький трактує хорові голоси як універсальні інструменти. Якщо в сопрано у надвисокому регістрі може йти матеріал суто фонового характеру, де головним є досягнення окремих «пиків», то в середніх регістрах у альтів, тенорів може йти рухлива фігурація. А в басів проходить, відповідно, басова лінія та іноді мелодичний матеріал. Майстер яскраво використовує принцип передач хоровими групами одного мотиву — від наднижнього регістру, в якому співають басы, до найвищого, що охоплюють сопрано, через тенорів та альтів. Блискуче використання вказаного прийому хорових передач є аналогічним до того, що нерідко застосовується у оркестрових партитурах. Таким чином автор ще більше підкреслює «інструментальність» концерту.

В другій частині твору йде більш рухливий музичний матеріал. У хорових партіях починає виникати не лише спів із використанням проспівування певних складів, а й зі зв'язним вербальним текстом — «За нашим столідом видно чуже село». У цій частині відбувається своєрідне оброблення народної пісні, яке поєднується з авторським музичним матеріалом. В цьому розділі використовується, як і в першій частині концерту, тричастинна форма. Це надає співдормірності та завершеності частинам. Якщо дослідити жанрові витоки вказаного розділу, то наявні не лише пісенні, а й танцювальні елементи. Створюється алюзія на українські народні фольклорні дійства, коли спочатку йде пісня, а за нею — танець. Зокрема застосовуються коломийкові ритми, які дозволяють відтворити народні святкувальні традиції західного регіону України. Композитор використовує переключки та імітації жіночої та чоловічої хорових груп. Окрім цього, яскравою є лінія ударних інструментів. Спочатку вона виконує роль ритміч-

ної підтримки хору, проте наприкінці частини партія ударних інструментів виконує соло з ефектом квазі-імпровізації. Це допомагає створити яскраву кульмінацію в цьому розділі та нагадує розробку музичного матеріалу, яка притаманна джазовим творам, що побудовані на основі однієї теми та імпровізації на неї. В цій частині можна відзначити використання у хорових партіях типових вигуків, які супроводжують народні дієства. Подібна нефольклорна риса якнайкраще віддзеркалює спрямованість мистецтва на інтегрування здобутків минулого в сьогоденні, адже «... твори сучасного мистецтва відбивають певні закономірності, які характерні для всіх періодів розвитку культури» (Афоніна, 2022, с. 112).

Наступна частина концерту розпочинається з рецитації тексту, який проголошується низьким чоловічим голосом (басом). Хлопець хоче привернути до себе увагу дівчини, причарувати її. Вказаний розділ нагадує певні ритуальні піснеспіви, в яких наявне протиставлення соліста та хору. Діалогічність побудови, що існує у цьому розділі, дозволяє провести аналогії відразу з декількома шарами фольклору. Насамперед, це прадавні закликання, шаманські практики, що були притаманними язичницьким культурам, зокрема й слов'янської. Також можна вказати на алюзію на жанр спірічуелу. Як уже зазначалось, митець вільно використовує джазові елементи у своєму творі (блюзовий лад, гармонію та тип розвитку музичного матеріалу), тому й звернення до спірічуелу є не випадковим. У розділі наявний активний розвиток, який досягається завдяки тембрового контрасту (виконується різними хоровими групами) ритмічного та мелодійного. Фортепіано в цьому розділі виконує суто ударну функцію, подекуди підкреслюючи основні смислові вузли.

Голосоведіння та напрям руху вокальних ліній також чітко диференційовані в жіночій та чоловічій груп хору. Наприкінці твору наявне фугато, яке вражає технічною майстерністю та виразністю музичного матеріалу, на якому воно побудоване. Фугато йде у швидкому темпі, рух вокальних голосів підтримується ударними, що створює потужний та стрімкий розвиток. Твір закінчується яскравою кульмінацією, в якій охоплюється високий регістр у всіх хорових групах. В акордових вертикалях наявні не лише септакорди та нонакорди у паралельному русі, а й також кластери. Тобто, автор вільно оперує досягненнями й сучасної академічної музичної практики, й джазу. На новій естетиці творчості В. Зубицького акцентує увагу Гейченко, зазначаючи, що вона «... відкриває перед сучасним виконавцем нові грані мистецького мислення, розвитку власного арсеналу теоретичних знань

в нарощуванні потенціалу практичних навичок, розширює коло образнохудожніх уявлень» (Гейченко, 2012, с. 130).

Музичній мові В. Зубицького притаманне звернення до фольклору. Проте здебільшого йде не цитування народнопісенного та танцювального матеріалу, а використання характерних мотивів, інтонацій, ладів, ритмічних формул. Подібна риса підкреслює нефольклорні риси в творчості митця. Він творчо переосмислює народні інтонації та сміливо поєднує їх із сучасними музичними стилями — джазом, академічною музичною практикою тощо.

Серед прийомів, до яких звертається композитор, можна відзначити специфічні засоби інтонування, які включають не лише вокалізацію, а й скандування, рецитацію, використання співу без слів тощо. За допомогою цих засобів «автор розширює звучання хору, який використовується як у звичному вокальному амплуа, так і набуває інструментальних рис» (Якобенчук, 2021, с. 96). Отже, «... звучність інструментів стає більшою, розширюючи функції та виразні можливості» (Якобенчук, 2021, с. 96). Водночас усі ці способи звуковидобування використовуються задля підкреслення значення тексту, досягнення потрібного художнього образу. Митець, знаючи технічні можливості людського голосу, використовує його у повній мірі. Варто зауважити, що акцент зроблено не лише на індивідуальні якості окремого виконавця, а хору — як живого організму, чий можливості є фактично нічим не обмеженими. Для Володимира Зубицького як творця вкрай важливим є втілення духу нашого часу, в якому переплетені народна традиція, естрадне мистецтво. Його музичний світ сповнений життям та яскравими барвами, в якому поєднуються найбільш, здавалося б, суперечливі елементи. «Як творча особистість, котра живе й формується контекстним середовищем, Зубицький є медіумом і транслятором сучасної йому культури. Тож у феномені популярності митця немає нічого загадкового. Він — яскравий представник синтетично еkleктичної арт-культури зі знаком post» (Луніна, 2011, с. 57).

ВИСНОВКИ

Хорова творчість Володимира Зубицького є зразком творчості митця постмодерної епохи. У творах наявне поєднання здобутків сучасного композиторського мислення, джазового мистецтва та українського фольклору. Митець творчо переосмислює спадок минулого та демонструє власне його бачення, що характеризується виходом на мета-рівень. Стильова багатоманітність подаєть-

ся в дещо іронічному ключі, що однак є безпечними рисами авторського методу. Зубицькому властиве застосування інтонацій, ладів, ритмів, що притаманні народному музикуванню, які поєднуються із джазовими акордовими вертикалями. Хоровий склад трактується композитором як універсальний інструмент, який має високу віртуозність та здатний не лише виконувати суто вокальні партії, а й уподібнюватись оркестру. В. Зубицький використовує широку палітру художніх засобів, які включають спів із закритим ротом, скандування, рецитацію. Нерідко вокальні лінії сягають межі співацького регістру. Кожен художній прийом є доцільним та таким, що допомагає створити цілісний образ завдяки хоровим барвам.

Наукова новизна полягає у визначенні специфіки хорового мислення Володимира Зубицького, який спирається у своїй творчості на принципи постмодернізму. Стильовий синтез різних музичних феноменів (фольклору, джазу та сучасних композиторських технік) є гармонічно поєднаним та таким, що розкривається завдяки хоровому складу.

СПИСОК ПОСИЛАНЬ

- Алексієвцев, М., & Юрій, М. (2016). Постмодернізм і українська культура. *Україна–Європа–Світ. Серія: Історія, міжнародні відносини*, 18, 210–214.
- Афоніна, О. С. (2022). Коди культури у сучасній музичній творчості. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*, 1, 111–116.
- Бентя, Ю. (2011, 15 липня). Три іпостасі Володимира Зубицького. Відомий митець про баян, конкуренцію і політику. *День*. <https://day.kyiv.ua/uk/article/kultura/tri-ipostasi-volodimira-zubickogo>
- Гейченко, М. (2012). Народна тематика в баянній творчості видатного композитора, виконавця і педагога Володимира Зубицького. *Наукові записки Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія: Педагогічні науки*, 112, 123–130.
- Луніна, А. (2011). Формула успіху Володимира Зубицького: грані елітарного й попсового. *Музика*, 4-6, 52–57.
- Невінчана, Т., & Сікорська, І. (2008). Зубицький Володимир Данилович. В Г. Скрипник, А. Калениченко & І. Сікорська (ред.), *Українська музична енциклопедія* (Т. 2, с. 172–173). Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені М. Т. Рильського.
- Сюта, Б. (2008). Концерт. В Г. Скрипник, А. Калениченко & І. Сікорська (ред.), *Українська музична енциклопедія* (Т. 2, с. 535–537). Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені М. Т. Рильського.
- Якобенчук, Н. О. (2021, 24–25 березня). Хорове мистецтво В. Зубицького. В *Україна у світових глобалізаційних процесах: культура, економіка, суспільство*, тези доповідей III Міжнародної науково-практичної конференції (Ч. 2, с. 94–96). Видавничий центр КНУКіМ.

REFERENCES

- Afonina, O. S. (2022). Kody kultury u suchasni muzychnii tvorchoosti [Codes of culture in modern musical creative work]. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald*, 1, 111–116 [in Ukrainian].
- Aleksiiyevets, M., & Yurii, M. (2016). Postmodernizm i ukrainska kultura [Postmodernism and Ukrainian culture]. *Ukraine–Europe–World. Series: History, International Relations*, 18, 210–214 [in Ukrainian].
- Bentia, Yu. (2011, July 15). Try ipostasi Volodymyra Zubytskoho. Vidomyi mytets pro bаяn, konkurentsiu i polityku [Three hypostases of Volodymyr Zubytskyi. A famous artist about accordion, competition and politics]. *Den*. <https://day.kyiv.ua/uk/article/kultura/tri-ipostasi-volodimira-zubickogo> [in Ukrainian].
- Heichenko, M. (2012). Narodna tematyka v baianni tvorchoosti vydatnoho kompozytora, vykonavtsia i pedahoha Volodymyra Zubytskoho [Folk themes in the accordion work of the outstanding composer, performer and teacher Volodymyr Zubytskyi]. *Academic notes Volodymyr Iynnychenko Central Ukrainian State Pedagogical University. Series: Pedagogical Sciences*, 112, 123–130 [in Ukrainian].
- Lunina, A. (2011). Formula uspikhu Volodymyra Zubytskoho: hrani elitarnoho u popsovoho [Volodymyr Zubytskyi's formula for success: the edges of elitist and pop]. *Muzyka*, 4-6, 52–57 [in Ukrainian].
- Nevinchana, T., & Sikorska, I. (2008). Zubytskyi Volodymyr Danylovych. In H. Skrypnyk, A. Kalenychenko & I. Sikorska (Eds.), *Ukrainska muzychna entsyklopediia* [Ukrainian Musical Encyclopedia] (Vol. 2, pp. 172–173). Rylsky Institute of Art Studies, Folklore and Ethnology [in Ukrainian].
- Siuta, B. (2008). Kontsert [Concert]. In H. Skrypnyk, A. Kalenychenko & I. Sikorska (Eds.), *Ukrainska muzychna entsyklopediia* [Ukrainian Musical Encyclopedia] (Vol. 2, pp. 535–537). Rylsky Institute of Art Studies, Folklore and Ethnology [in Ukrainian].
- Yakobenchuk, N. O. (2021, March 24–25). Khorove mystetstvo V. Zubytskoho [Choral art of V. Zubytskyi]. In *Ukraina u svitovykh hlobalizatsiinykh protsesakh: kultura, ekonomika, suspilstvo* [Ukraine in the world globalisation processes: culture, economy, society], Abstracts of Papers of the III International Scientific and Practical Conference (Pt. 2, pp. 94–96). KNUKIM Publishing Centre [in Ukrainian].

FEATURES OF VOLODYMYR ZUBYTSKYI'S CHORAL WORK ON THE EXAMPLE OF "CONCERTO STRUMENTALE"

Olena Skoptsova¹, Nataliia Kovmir^{1*}, Olena Semenova¹

¹Kyiv National University of Culture and Arts

Abstract

The purpose of the article is to determine the dominant principles inherent in the choral works of Volodymyr Zubytskyi (using the example of "Concerto strumentale"). This goal is realised by highlighting the features of postmodernism in the composer's works, determining the characteristics of the artist's individual style, and studying the features of the interpretation of the choral composition in the concert genre. *Methods.* The scientific provisions of the article are reasoned at the level of methods (empirical and theoretical, analysis and synthesis, induction and deduction, and art studies analysis), which summarise the main strategies for the development of Volodymyr Zubytskyi's choral work. The analysis is carried out on the principle of determining the features of the author's style of the artist using the example of "Concerto strumentale". *Results.* The choral work of Volodymyr Zubytskyi is an example of the artist's work of the postmodern era. The works contain a combination of achievements of modern compositional thinking, jazz art, and Ukrainian folklore. The artist creatively reinterprets the legacy of the past and demonstrates his own vision, characterised by reaching the meta-level. The stylistic diversity is presented in a somewhat ironic way, which, however, are indisputable features of the author's method. Zubytskyi's work is characterized by the use of intonations, modes, and rhythms that are combined with jazz chord verticals, which is inherent in folk music. The composer interprets the choir as a universal instrument that has high virtuosity and is able not only to perform purely vocal parts but also to become similar to the orchestra. Zubytskyi uses a wide range of artistic means, which include closed-mouth singing, chanting, and recitation. Often, vocal lines reach the limit of the singing register. Each artistic technique is appropriate and helps to create a complete image thanks to choral colours. *The scientific novelty of the article* consists in determining the special features of choral thinking of Volodymyr Zubytskyi, who relies in his work on the principles of postmodernism. The stylistic synthesis of various musical phenomena (folklore, jazz, and modern compositional techniques) is harmoniously combined and is revealed thanks to the choir.

Keywords: choir; composer; postmodernism; folklore; techniques

Інформація про авторів

Олена Скопцова, кандидат мистецтвознавства, доцент, Київський національний університет культури і мистецтв, вул. Євгена Коновальця, 36, Київ, Україна, 01133, ORCID iD: 0000-0002-6478-0865, e-mail: skopcovaolena@gmail.com

Наталія Ковмір, асистент, Київський національний університет культури і мистецтв, вул. Євгена Коновальця, 36, Київ, Україна, 01133, ORCID iD: 0000-0001-5290-2629, e-mail: tesknukim@ukr.net

Олена Семенова, концертмейстер, Київський національний університет культури і мистецтв, вул. Євгена Коновальця, 36, Київ, Україна, 01133, ORCID iD: 0000-0002-8616-7324, e-mail: olena_20_09@ukr.net

Information about the authors

Olena Skoptsova, PhD in Art Studies, Associate Professor, Kyiv National University of Culture and Arts, 36 Ye. Konovaltsia St., Kyiv, 01133, Ukraine, ORCID iD: 0000-0002-6478-0865, e-mail: skopcovaolena@gmail.com

Nataliia Kovmir*, Assistant, Kyiv National University of Culture and Arts, 36 Ye. Konovaltsia St., Kyiv, 01133, Ukraine, ORCID iD: 0000-0001-5290-2629, e-mail: tesknukim@ukr.net

Olena Semenova, Concertmaster, Kyiv National University of Culture and Arts, 36 Ye. Konovaltsia St., Kyiv, 01133, Ukraine, ORCID iD: 0000-0002-8616-7324, e-mail: olena_20_09@ukr.net

*Corresponding author

